

ศรีกรุง อรุณสวัสดิ์ .... โชคดีที่เกิดมาพิการ

คุณศรีกรุง อรุณสวัสดิ์

จากคนพิการ ชานะยากจน บ้านถูกไฟไหม้ แต่สามารถสร้าง
บริษัท ศรีกรุงโบรคเกอร์ ช่วยให้คนมีงานทำนับไม่ถ้วน

ทัน ที่ที่ผมก้าวอย่างเข้าสู่
อาณาจักรศรีกรุงโบรคเกอร์ ผมสัมผัส
ได้ถึงความเคลื่อนไหว ดูเหมือนว่าสิ่งที่มีชีวิตภายใต้อาณาบริเวณแห่งนี้รับรู้จัก
กับคำว่าเธอยะ ผมรู้สึกกระอักกระอ่วน
เหมือนได้ตีปกระถึงแดงไปประมาณครึ่ง
โหล แต่ทันทีที่ผมได้พบหน้าผู้ชายคน
หนึ่งอายุราว 50 ปลายๆ ใบหน้าที่อวบ
ไปด้วยรอยยิ้มตลอดเวลา ดูเหมือนว่า
เขา ผู้ชายคนนี้คงไม่รู้จักกับคำว่าทุกข์
ตรม ทันใดนั้นเขาก็ทักทายผมด้วยเสียง
นุ่มแต่กังวานที่เปี่ยมไปด้วยพลังว่า
“สวัสดิ์ครับ ผมศรีกรุง อรุณสวัสดิ์”

คุณศรีกรุง อรุณสวัสดิ์ ผู้ก่อตั้งบริษัท ศรีกรุงโบรคเกอร์ จำกัด คนที่นั้งยิ้มอยู่
ต่อหน้าผมคนนี้ ถ้าไม่สังเกตผมไม่มีวันรู้เลยว่าเขาคือผู้ชายที่เป็นโพลีโอ เหมือน
เขาอ่านคำถามจากแววตาผมออก เขาพูดด้วยน้ำเสียงที่เป็นปกติว่า “ผมเป็น
โพลีโอมานตั้งแต่ 2 ขวบ แต่โรคนี้นั้นไม่ได้ทำให้ผมยอมแพ้หรอก” เขาปิดท้าย
ประโยคคำพูดด้วยเสียงหัวเราะที่ฟังอย่างไร้รู้ว่าเป็นเสียงหัวเราะที่มีความสุข
จริงๆ ไม่ใช่เสียงหัวเราะที่กลบเกลื่อน

คุณศรีกรุงบอกกับผมว่าเขาเป็นคนกรุงเทพฯ เกิดเมื่อปี 2497 ชานะ
ทางบ้านยากจน เข้าชั้นอึดคัดขัดสน บางครั้งก็ต้องอดมื้อกินมื้อ หรือบางทีก็ต้อง
กินม้อ อดหลายม้อ เมื่อเขามีอายุได้ 2 ขวบ เขาต้องเผชิญกับความโชคร้ายยิ่ง
ขึ้นไปอีกเมื่อเขาได้รับข่าวร้ายว่าร่างกายของเขามีเชื้อโรคร้ายโพลีโอ ทำให้เขา
กลายเป็นคนพิการเดินไม่ได้อีกต่อไป แต่ดูเหมือนว่าเขาไม่ยี่หระกับความโชคร้าย
ในครั้งนี้ เพราะเขาจบด้วยคำพูดที่ว่า “โชคดีที่ผมเกิดมาพิการ”

บางคนเกิดมามีอาการครบ 32 แต่รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในเรื่องรูปร่าง
หน้าตาที่เลยคิดว่าตัวเองมีปมด้อยเกิดมาทั้งทีแต่ทำไมชีวิตนี้ห่วย แต่ผู้ชายคนนี้
ทำไมเขาถึงคิดว่าโชคดีที่เกิดมาพิการ ความสนใจต่อแนวคิดของผู้ชายคนนี้ยัง
กระตุ้นต่อมความอยากรู้อยากเห็นของผมมากขึ้น

“เราเป็นคนพิการ คนพิการจะกลัวอยู่ 2 เรื่อง คือ 1 ไม่อยากเป็น
ขอทาน 2 ไม่อยากขายลอตเตอรี่ แต่คนพิการมักจะหนีอาชีพ 2 อาชีพนี้ไม่พ้น
ดังนั้นผมจึงต้องพยายามหลีกเลี่ยง ผมต้องพยายามทำให้ดีกว่าเดิม อะไรที่สู้ได้
อะไรที่ถูกต้อง ผมจะสู้ อะไรที่ไม่ผิดกฎหมายผมจะสู้แบบสุดๆ เลย”

“ผมทำอาชีพมาไม่ต่ำกว่า 10 อาชีพ ถึงแม้ผมจะเป็นคนพิการแต่ผมก็
สามารถหาเลี้ยงพ่อแม่และน้องๆ ได้ ที่ผมทำได้ทุกอย่าง คือผมต้องพยายามฝัน
อย่างมอเตอร์ไซค์ผมก็ขี่ได้ รถยนต์ผมก็ขับได้ ทำไมผมถึงทำได้ ก็เพราะผมต้อง
ฝัน คือผมต้องฝันทุกอย่าง ทำให้เหมือนคนปกติทั่วไปให้ได้ อย่างรถยนต์ผมไม่
เคยตัดแปลง คนชาติขับได้ผมก็ต้องขับได้ คือฝันมันทุกอย่าง ขาไม่ติดก็ใช้มือ
ช่วย” ดูเหมือนว่าชีวิตของเขาจะสะกดคำว่า “ทำไม่ได้” ไม่เป็น

คุณศรีกรง อรุณสวัสดิ์

“ความพิการเป็นอุปสรรคอย่างมาก แต่เราต้องฝืนมัน อย่างน้อยคนที่ส่งสารเรา เขาเมตตาเรา เราต้องไม่คล้อยตามเขา เขาส่งสารคนพิการอย่างเราถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคม ที่เขาจะส่งสารคนด้อยโอกาสกว่า เราต้องไม่让他ช่วยเหลือเราเพราะความสงสาร เราจงเอาความคิด แรงกายของเราเข้าสู้ เอาแรงกายเข้าแลกแล้วก็จะประสบความสำเร็จเอง” เขาฝากข้อคิดถึงคนที่พิการ เช่นเขา

ถ้าถามผมว่าคุณศรีกรงเป็นคนที่น่าเอาอย่างในด้านไหนบ้าง ถ้าใครเคยสัมผัสตัวตนของคุณศรีกรงคงคิดเหมือนผมว่าผู้ชายคนนี้นักสู้ที่มีหัวใจที่เต็มร้อย และอีกหนึ่งที่น่าเอาเขาเป็นตัวอย่างเป็นอย่างยิ่งนั่นก็คือ การคิดบวก เพราะเขาคิดบวก เขาจึงไม่จมปลักอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์ในความพิการของเขา จึงไม่แปลกใจเลยที่เขาบอกผมว่าโชคดียิ่งที่เกิดมาพิการ หลายคนอาจสงสัยเหมือนผมว่าทำไมเขาถึงคิดแบบนี้ เขาได้เฉลยให้ผมฟังด้วยเสียงอันดังว่า

“เกิดมาพิการแล้วมีเบนซ์ขับ มีบ้าน มีลูกเรียนจบเมืองนอก ได้ช่วยเหลือคนมากมาย” ถ้าเขาไม่ใช่คนที่คิดบวก คงไม่มีผู้ชายที่ชื่อศรีกรง อรุณสวัสดิ์ เจ้าของบริษัท ศรีกรงโบรคเกอร์แห่งนี้

ชีวิตการทำงานของคุณศรีกรง อรุณสวัสดิ์

การศึกษา เนื่องจากมีฐานะยากจน ไม่มีเงินที่จะซื้อรองเท้าและชุดนักเรียน กว่าจะเริ่มได้เรียนหนังสือเป็นเรื่องเป็นราวก็ปาเข้า 10 ขวบ และที่จำได้ไม่ลืมเลือน ก็คือมีรองเท้าคู่แรกเมื่อตอนเรียนประถมปีที่ 6 และในระหว่างเรียนอยู่ก็ต้องทำงานหาเงินควบคู่กับการเรียน จนเป็นเหตุให้เวลาเรียนไม่พอ ไม่สามารถเข้าสอบได้ แต่ด้วยความกรุณาของครูที่เห็นถึงความมานะพยายาม ประกอบกับความสงสาร เห็นใจ จึงเปิดโอกาสให้ได้เข้าสอบไล่ ในที่สุดก็เรียนจบในระดับชั้นประถมปีที่ 7

อาชีพแรกของเขา คือ งานซุบทอง ซึ่งเป็นอาชีพเก่าของคุณพ่อ พ.ศ. 2512 บ้านถูกไฟไหม้ เครื่องมือซุบทองถูกเผาเสียหายหมดไป พร้อมกองเพลิง จึงหันมาทำงานเกี่ยวกับตะกร้อร้อนก้วยเดี่ยว ได้ค่าแรงวันละ 10 บาท

พ.ศ. 2513 ยืมเงินเพื่อนซื้อจักรเย็บผ้าให้คนแถวบ้านเช่า ได้ค่าเช่าวันละประมาณ 15 บาท

พ.ศ.2514-2516 ขายหนังสือพิมพ์รายวัน และส่งหนังสือพิมพ์ตามบ้าน

พ.ศ. 2517 ฝึกงานทำกุญแจ (ไม่มีเงินเดือน)

พ.ศ. 2519 ตั้งแผงทำกุญแจที่สวนมะลิ ได้ค่าแรงวันละร้อยกว่าบาท

พ.ศ. 2520 เป็นผู้รับเหมาเชลล์ ซ่อมบำรุงตัวถังแก๊ส

พ.ศ. 2526 เปิดร้านประดับยนต์ และทำกุญแจ

พ.ศ. 2530 เป็นตัวแทน เอ.ไอ.เอ

พ.ศ. 2532 เป็นตัวแทนขายประกันภัยรถยนต์

พ.ศ. 2534 เปิดบริษัท ศรีกรงโบรคเกอร์ จำกัด

สนใจพูดคุยกับ คุณศรีกรง อรุณสวัสดิ์ ติดต่อได้ที่
บริษัท ศรีกรงโบรคเกอร์ จำกัด
โทร. 0-2867-3888 www.srikungbroker.co.th